

Wachten

Negen generaties lang waren de Israëlieten slaven in het land Egypte. Ze werden gedwongen zwaar werk te verrichten en ze beleefden daar moeilijke en zware tijden. Toch bleef er hoop in hun harten en zagen ze uit naar een betere tijd. Die hoop was gebaseerd op de trouw van God.

Die dag van bevrijding uit slavernij kwam inderdaad, maar toen leek de ellende opnieuw te beginnen. De Israëlieten kwamen terecht in de woestijn, waar zij – door eigen schuld – ook nog eens zo'n 40 jaar moesten rondtrekken. Eindelijk aangekomen bij de grens van het beloofde land werden ze geconfronteerd met reuzen en vestingen. Een beloofd land innemen kost strijd.

Timmermanswerkplaats

Iemand heeft eens gezegd: "Ook Jezus had een beloofd land, maar het was geen plaats, het was een plan. Een plan voor zijn leven, een werk dat Hij moest doen." Maar ook Jezus moest wachten voordat Hij dat 'land' kon ingaan, voordat Hij aan het werk kon. Zijn Egypte was misschien wel de timmermanswerkplaats van zijn aardse vader Jozef. Hij droeg waarschijnlijk medeverantwoordelijkheid voor de zaak. Jezus moest wachten tot zijn hemelse Vader vond dat Hij klaar was voor zijn opdracht. Dat lezen we in [Lucas 3:22](#) (NBV). De Heilige Geest daalde in de gedaante van een duif op hem neer, en er klonk een stem uit de hemel: '[Jij bent mijn geloefde Zoon, in Jou vind ik vreugde.](#)'

Het zou voor Jezus kunnen hebben lijken dat elke dag dat Hij niet aan de slag kon een verloren dag was. Pas toen Hij dertig jaar was, kon Hij met het werk beginnen. In die tijd was dertig jaar al behoorlijk oud! Toch zien we dat al die tijd van voorbereiding geen verloren tijd was. Jezus werd getraind door zijn relatie met God en de ervaringen van elke dag. Hij deed veel levenswijsheid op en sprak dan ook graag door middel van gelijkenissen en voorbeelden. Volgens [Marcus 13:37b](#) (NBV) luisterden de talrijke aanwezigen graag naar Hem.

Onze bestemming

God heeft een plan met elk leven. Maar zoals het volk Israël, en ook Jezus, lang moest wachten op de juiste tijd, zo zijn wij ook vaak lange tijd in de wachtkamer van de omstandigheden. Maar de dag kwam dat Mozes de Israëlieten uit Egypte leidde en de dag kwam dat Jezus de deur van de werkplaats van zijn vader achter zich dichttrok.

De hamvraag in dit alles is echter: zullen jij en ik ooit tot onze bestemming komen of hebben we die misschien al bereikt? Als je je werk doet met een geest van toewijding dan kan het net zo gezegend zijn om zeep te verkopen als te preken. Ook je huidige werk kan bedoeld zijn voor de glorie van God. Alles wat je nu doet, kan meewerken aan de verandering van je karakter, maar ook aan de verandering van je omgeving. Blijf rekening houden met nieuwe kansen door middel van je trouwe inzet op de plaats die Goed jou heeft gegeven om Hem te verheerlijken.

Wachten is moeilijk, maar ontdekken dat God jou eigenlijk al gebruikt op de plaats waar je nu bent, is ook niet altijd eenvoudig. Niemand is geschapen om alleen voor zichzelf te leven, dus kijk eens om je heen en ontdek dat God jou eigenlijk al gebruikt in de relatie met anderen.

Jezus zei tegen zijn discipelen: **Zoals de Vader Mij heeft uitgezonden, zo zend Ik jullie uit (Johannes 20:21 NBV)**. En ook zei Hij: **Blijf in de stad tot jullie met kracht uit de hemel zijn bekleed (Lucas 24:49 NBV)**.

Dat laatste, die kracht hebben jij en ik zeker nodig in ons leven. Als de kracht van de Heilige Geest in ons is, ziet het er allemaal heel anders uit dan wij nu waarschijnlijk denken.

Bron : Opwekking April 2018 Blz 23